

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Licinii technae contra episcopos, & conciliorum inhibitione. Cap. XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

eximii imperatoris sorore duxisset, relicta preclarorum hominum imitatione, perditos impiorum mores & institutum æmulari cepit. Et quorum infelicem vitæ exitum oculis aspexisset, eorum sceleratam mentem sequi maluit, quam in firma præstantioris viri amicitia acquiescere.

Quomodo Constantino quoque Licinius perniciem machinari cogitauerit. CAP. XLIII.

ITaque nec legum amicitia, nec fœderum, nec cognitionis, nec pactionum, memoriâ omnino animo tenens, bellum crudele & pestiferum contra patronum suum monet. Nam sicut Constantinus utpote princeps humanissimus, verè benevolentia erga illum ostendit inditia, maiorum cognitionis, regii sanguinis antiquitus ducti confortem fieri voluit, sorore ei collocavit in matrimonium, liberam denique totius imperii perfruenti potestatem tanquam cognato & collegæ regni tribuit. Sic ille contraria animo statuens, contra meliorem præstantioremque hominem machinas comparavit: aliosque alias excogitavit insidiarum modos, quod patroni sui benefacta malefactis compensaret. Ac primum amicitiam callidè & veteratorie simulans, dolo & fraude egit omnia & propterea, que temerè admittebat, clam fore speravit. Cæterum eius insidias ex occulto structas deus famulo suo patefecit. Iste igitur simulac fuit in primis illis conatibus manifestò præhensus, ad secundas fraudes se contulit: Cæpitque interdum benevolentiam & necessitudinè prætexere, nonnunquam fœderibus & iureiurâdo fidè facere tum quasi de repente decreta antiquare: rursus per legatos supplicare: iterum ex mendacii simulationibus turpi ignominia labe notatus, tandem bellum palam indicere ac mentis adeo temeritate & insolentia incitatus, de cætero ipsi deo (quem Constantinum imperatorem angustè venerari cognovit) se opponere.

Licinii technæ contra episcopos, & conciliorum inhibitione. CAP. XLIIII.

Primum enim contra dei ministros, eius subiectos imperio, qui nunquam quicquam criminis contra imperium admisissent, pedetentim tum & dissimulanter, causas astute & fallaciter confictas aucupari molitus est. Et cum

cum nullum crimen ipsi suppeteret, nec haberet, quod vi-
ris illis omnino posset obicere, legem promulgauit: quæ
quidem præcepit, vt neq; episcopi inter se de rebus suis
communicaret, neque cuiquam illorū copia esset ali-
quam ecclesiam in proximo sitam adeundi, neq; conuen-
tus, aut consilia, aut deliberationes de rebus ad ipso-
rum vtilitatem spectantibus instituēdi. Atq; hæc tanquā
ausa illi fuit ad nos proteruè contumelioseq; tractādos:
Aut enim legē violando supplicio obnoxios esse oport-
tebat, aut legis præcepto morem gerendo, ecclesię ritus
& instituta euertere. Nam magnæ & graues delibatio-
nes de rebus controuersis susceptæ non aliter possunt,
quàm per rectam consiliorum administrationē ratione &
via procedere. At reuera dei hostis Licinius quoniā Cō-
stantini pii imperatoris institutis contraria moliri decre-
uerat, eiusmodi exequi contra nos mandauit. Nam vt hic
sacerdotes dei quò honor illius quē sanctè colebāt, illu-
straretur, ad pacē studuit & mutuam concordia adduce-
re. Sic ille honesta disturbare machinatus, consentientē
ecclesię harmoniam disrumpere diuellereq; contendit.

Christianorum exilia, & facultatum publicationes.

CAP. XLV.

ATque quoniam hic deo charus, famulos dei in pa-
latium suum benignè intromisit ille deo infestus
contraria animo complexus, omnes pios, ipsius ob-
sequentes imperio e sua exturbauit. regia: & viros quos
erga se maximè fideles habuit & beneuolos, in exilium
eiecit. Eos item, qui ob res suas antè præclarè gestas fuif-
sent amplos ab ipso honoris & dignitatis gradus adepti,
aliis obsequi, seruiliaq; ministeria obire mandauit. Et
primum facultates, quæstus sui gratia omnibus ademit:
deinde mortem illis minatus est, si forte aliquando salu-
tare Christi nomen profiterentur. Porro animo pertur-
bationibus agitato, & in omnem intemperantiam effuso
præditus, infinitis adulteriis & facinoribus insigni turpi-
tudine nobilitatis admisis, eximiam castimonie virtu-
tem negauit in hominibus inesse posse, aliorumque natu-
ram ex sua vitiosa mente spectauit.